

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.904 van 23 juli 1999
in de zaak A. 80.970/X-8505.**

In zake : 1. Noël HOUTHAEVE,
2. Germain VANDENBERGHE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te 8310 BRUGGE,
Bossuytlaan 35,
2. de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Beverlaai 10.

tussenkommende partij :

de n.v. TEXTILES DE WITTE LIETAER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Noël HOUTHAEVE en Germain VANDENBERGHE op 4 november 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 8 juli 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij het bijzonder plan van aanleg nr. 15 "Leiestraat (Lauwe)" genaamd, van de stad Menen, wordt goedgekeurd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat B. VAN DORPE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. TEXTILES DE WITTE LIETAER met een verzoekschrift van 9 december 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is, aangezien het verzoekschrift in kortgeding "30 dichtbedrukte bladzijden beslaat met middelen die door hun uitgebreidheid met tal van onderdelen met telkens een grote hoeveelheid ingeroepen beginselen, bepalingen en beschouwingen" het haar onmogelijk maken zich binnen de wettelijke termijn van 8 dagen effectief te verdedigen, zodat een tegensprekelijke behandeling niet meer gewaarborgd is en het onmogelijk is zich bij een beoordeling "op het eerste gezicht" een oordeel te vormen omtrent het ernstig karakter van de middelen;

Overwegende dat, hoewel het verzoekschrift uitgebreid is en de schending inroept van meerdere wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen, voldoende duidelijk is waartegen de vordering van verzoekers is gericht en op grond van welke middelen, dat de verwerende partijen, evenals de tussenkomende partij, hiertegen overigens in hun respectievelijke nota's een omstandig verweer hebben gevoerd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de vordering onontvankelijk is aangezien verzoekers er zich toe beperken "het goedkeuringsbesluit van 8 juli 1998, maar niet het bijzonder plan van aanleg zelf, zoals definitief aangenomen door de gemeenteraad van Menen op 30 januari 1998" te bestrijden, en daarbij uitsluitend middelen aanvoeren die zich richten tegen het plan zoals aangenomen door de gemeenteraad;

Overwegende dat krachtens artikel 21 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, het bijzonder plan van aanleg, nadat het door de gemeenteraad definitief is aangenomen, samen met de besluiten van de gemeenteraad, de processen-verbaal van onderzoek, de bezwaren en opmerkingen en adviezen van de Commissie van Advies en de besturen wordt onderworpen aan het advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van de betrokken provincie, waarna het wordt onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse regering en pas 15 dagen na de bekendmaking van het besluit tot goedkeuring bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad in werking treedt; dat krachtens artikel 2, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet de Vlaamse regering bindende kracht verleent aan de streek-, gewest-, en gemeentepannen; dat aldus het besluit van de gemeenteraad waarbij een bijzonder plan van aanleg definitief wordt aangenomen slechts een voorbereidende akte is, zonder bindende en uitvoerbare kracht en aldus op zichzelf niet voor vernietiging en derhalve evenmin voor schorsing vatbaar; dat het besluit houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg aan dit plan uitvoerbare kracht geeft en aldus een voor vernietiging vatbare rechtshandeling is; dat de verzoeker zich kan beroepen op elke onregelmatigheid die de voorbereidende procedure, dus ook de definitieve aanneming van het bijzonder plan van aanleg door de gemeenteraad, zou aantasten, zonder uitdrukkelijk de nietigverklaring, respectievelijk schorsing, van deze voorbereidende handeling te moeten vorderen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van ondermeer artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de motiveringsplicht, doordat het bestreden bijzonder plan van aanleg nr. 15 "Leiestraat (Lauwe)" afwijkt van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk door een gebied dat in het gewestplan tot woongebied is bestemd, te bestemmen tot onder meer "zone voor industriële activiteiten-productie" en "zone voor industriële activiteiten met bouwverbod", terwijl noch het bestreden besluit noch de toelichtingsnota aangeven waarom de gewestplanbestemming achterhaald is;

Overwegende dat verzoekers dit onderdeel van het middel toelichten als volgt :

"1. In de beslissing wordt bevestigd dat een BPA desnoods kan afwijken van een gewestplan.

2. Verzoekers stelden in hun bezwaarbrieven : 'De noodzaak van de afwijking is niet gemotiveerd onderzocht noch naar de dwingende noodzaak noch op het niveau van de in het gewestplan opgenomen voorzieningen'.

3. De bestreden beslissing.

Op blz. 3 laatste paragraaf wordt gesteld dat 'de aldaar voorziene bestemmingen van het gewestplan achterhaald zijn'. Dit is een nietszeggende formulering.

4. De toelichtingsnota.

Op blz. 5 wordt gesteld : Via het BPA wenst het gemeentebestuur nu aan alle noden van de verschillende partijen tegemoet te komen door een aantal opties voorop te stellen. (...) deze situatie te regulariseren om het bestaan van dit deel van het bedrijf te bevestigen. (...); een aantal stedenbouwkundige randvoorwaarden vast te leggen ivm de versterking van het woonkarakter in de omliggende straten enz.

Op blz. 10 wordt gesteld : 'De bestemming is achterhaald en kan niet meer verwezenlijkt worden, gezien het gebied reeds opgenomen is in de bedrijvenzone van DE WITTE-LIETAER en het onmogelijk is om deze zone opnieuw te vrijwaren'.

Dit is duidelijke een onverantwoorde redengeving.

Immers, gaat men uit van een bedrijvenzone DE WITTE-LIETAER terwijl dit precies het gevolg is van het BPA dat de bedrijvenzone uitbreidt.

Feitelijk is de ververij uiteraard deel van de bedrijvenzone, maar het kan onmogelijk de bedoeling zijn om een bestaande bedrijfssituatie als reden in te roepen voor het achterhaald zijn van een gewestplanbestemming, i.c. woongebied en natuurgebied.

Het opnieuw vrijwaren is ook een kennelijk onredelijk motief omdat het gewoon betekent dat men niet tot herstel wil overgaan nu het gebouw zonder vergunning is opgetrokken (cfr. annulatiearrest). De vrijwaring is perfect mogelijk mits de overheid ook maar eens rechtlijnig zou doordenken en betalen ivm industriële gebouwen en niet enkel bv. de weekendhuisjes.

Zowel de bestemming woongebied als natuurgebied zijn kennelijk niet achterhaald, minstens is er geen behoorlijke motivering.

5. Het advies R.C.A. en het gemeentebesluit 30/1/98.

Daarin wordt verwezen naar de toelichtingsnota en brengt dus niets nieuws onder de zon.

Zie blz. 1 en blz. 3.

6. Besluit : de eerste voorwaarde om van het gewestplan te kunnen afwijken is kennelijk niet vervuld, minstens niet behoorlijk gemotiveerd";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de afwijking van het gewestplan niet alleen omstandig gemotiveerd werd in de toelichtingsnota gevoegd bij het ontwerp van bijzonder plan van aanleg, maar tevens in het verslag van de wnd. directeur-generaal van de Afdeling Ruimtelijke Planning, en dat de aldaar aangehaalde motiveringen en gronden volledig beantwoorden aan de "desiderata" die de Raad van State stelt opdat een lager plan zou kunnen afwijken van het gewestplan, en dat zo o.m. in de toelichtingsnota werd aangetoond dat de bestemming van het gewestplan achterhaald is en niet meer kan worden verwezenlijkt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit overweegt "dat de afwijkende bestemmingen en bepalingen van onderhavig bijzonder plan van aanleg ten opzichte van de voorzieningen van het vigerend gewestplan verantwoord zijn a) omdat de aldaar voorziene bestemmingen van het gewestplan zijn achterhaald; (...)", dat de toelichtingsnota een omstandige motivering bevat van de afwijkingen van het gewestplan, en wat betreft het achterhaald zijn van de door het gewestplan voorziene bestemming motiveert dat "voor het betrokken gebied kan worden gesteld dat de bestemming wonen achterhaald is en (...) niet meer verwezenlijkt (kan) worden, gezien het gebied reeds is opgenomen in het gebouwencomplex van het bedrijf DE WITTE-LIETAER, en het onmogelijk is deze zone opnieuw te vrijwaren voor woongebied", dat het feit dat deze toestand het gevolg is van een bouwvergunning die naderhand werd nietigverklaard, niet belet dat in redelijkheid kan worden geoordeeld dat de in het gewestplan gegeven bestemming achterhaald is wanneer de overheid niet opteert voor de vordering tot afbraak en zelfs na vier jaar de afbraak ook niet werd gevorderd door belanghebbenden en geen enkele rechtsvordering in dat verband werd ingesteld, en "wanneer rekening wordt gehouden met de enorme investeringen (500.000.000 F) om economische redenen, die ruimer zijn dan de eigen belangen van de N.V. DE WITTE-LIETAER, die de gemeente en de hele gemeenschap aanbelangen";

Overwegende dat ook de tussenkomende partij verwijst naar de motivering van de toelichtingsnota en hieraan toevoegt dat, vermits het bedrijf DE WITTE-LIETAER een rechtsgeldige exploitatievergunning bezit, het bestaan van een werkend bedrijf voor de vaststelling van de bestemming van het gebied als "bestaande toestand" in aanmerking wordt genomen, en dat het bovendien wettig verantwoord is dit gebied op te nemen in een industriegebied, nu de overheid heeft

vastgesteld dat de "bedrijvenzone" van DE WITTE LIETAER zich in feite uitstrekt in een woongebied, waardoor de woonbestemming ervan niet meer kan gerealiseerd worden, terwijl de behoefte om aldaar woongebied te creëren achterhaald is;

Overwegende dat artikel 14, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, luidt als volgt :

"Wanneer een streek-, gewest- of algemeen plan van aanleg bestaat, richt het bijzonder plan van aanleg zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken";

Overwegende dat uit deze bepaling volgt dat het gewestplan een richtsnoer is voor het bijzonder plan van aanleg dat essentieel op nadere uitvoering en aanvulling van het gewestplan is gericht, en dat de mogelijkheid om in het bijzonder plan van aanleg af te wijken van het gewestplan alleen bestaat voor het geval dat daartoe noodzaak bestaat; dat de term desnoods erop wijst dat tegelijk : 1. is aangetoond dat de bestemming in het gewestplan achterhaald is (bv. tengevolge van de evolutie van de bevolking, van de economie), of niet meer verwezenlijkt kan worden, 2. de in het bijzonder plan voorgestelde bestemming beantwoordt aan de op dat ogenblik bestaande planologische noden en mogelijkheden en er dwingende behoefte bestaat aan een daaraan aangepaste nieuwe, afwijkende ordening waardoor er geen tijd is om deze te verwezenlijken door de wijziging van het gewestplan, en, 3. deze planologische noden duidelijk en goed gelokaliseerd kunnen worden, en beperkt zijn in omvang, en, 4. de voorgestelde afwijkende ordening geen middel is om het gewestplan te corrigeren, en, 5. het vervullen van deze voorwaarden blijkt uit de formele, zoniet minstens uit het dossier af te leiden motivering van het afwijkend plan;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat alleszins het bijzonder plan van aanleg niet tot doel mag hebben van het gewestplan af te wijken of voor zijn beheersingsgebied een bestemming vast te stellen die zich in genen dele richt naar de aanwijzingen en bepalingen van het gewestplan en deze geenszins aanvult;

Overwegende dat het bestreden besluit, wat betreft de afwijkende bestemmingen, is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat een bijzonder plan van aanleg zich in principe dient te richten naar de aanwijzingen en bepalingen van het hoger plan - in casu het gewestplan - maar er desnoods kan van afwijken;

Overwegende dat de afwijkende bestemmingen en bepalingen van onderhavig bijzonder plan van aanleg ten opzichte van de voorzieningen van het vigerende gewestplan verantwoord zijn omdat de aldaar voorziene bestemmingen van het gewestplan zijn achterhaald; dat de voorziene bestemmingen voldoen aan plaatsgebonden planologische behoeften van economische, milieutechnische en landschappelijke aard; dat de afwijkingsaspecten kleinschalig en van gemeentelijk niveau zijn, zodat de economie en de globale bedoelingen van het gewestplan er niet door in het gedrang worden gebracht";

Overwegende dat deze motivering op het eerste gezicht neerkomt op een loutere stijlformule en geen concrete gegevens bevat waaruit kan blijken dat o.m. de bestemming "woongebied" van het gewestplan achterhaald is;

Overwegende dat de toelichtingsnota van 2 juni 1997 bij het bijzonder plan van aanleg met betrekking tot de afwijking van het gewestplan stelt wat volgt :

"5. AFWIJKING T.O.V. HET GEWESTPLAN - MOTIVERING
(...)

Op basis van de redenen vermeld onder het punt 3 (opties van het gemeentebestuur) van deze nota, worden in het bpa een aantal opties genomen voor het

'gebied voor milieubelastende industrieën', ingekleurd in het gewestplan als 'woongebied' en 'natuurgebied' binnen de reservatiestrook.

(...)

Bij het uitwerken van een bpa dient echter elke bestemming die afwijkt van het gewestplan gemotiveerd te worden. De afwijkingen t.o.v. het gewestplan Kortrijk worden hierna behandeld.

5.1. Zone 1

Om het voortbestaan van het bedrijf mogelijk te maken en tevens om een aantal stedenbouwkundige randvoorwaarden voor de verdere exploitatie vast te leggen, werd in het bestemmingsplan de ververij opgenomen in de zone voor industriële activiteiten.

In het gewestplan heeft dit gebied de bestemming 'woongebied'.

A/ voorwaarden bepaald door de Raad van State i.v.m. de afwijking gewestplan :

voor het betrokken gebied kan gesteld worden dat

- de bestemming wonen achterhaald is en niet meer kan verwezenlijkt worden, gezien het gebied reeds opgenomen is in het gebouwencomplex van het bedrijf "DE WITTE LIETAER" en het onmogelijk is deze zone opnieuw te vrijwaren voor woongebied.

- de voorgestelde oplossing beantwoordt aan de huidige noden van het bedrijf en tegelijkertijd voldoende waarborgen bevat, om niet hinderend te zijn voor de aanpalende woonzone;

- deze zaken voldoende duidelijk zijn en tevens goed gelokaliseerd zijn.

(...)"

dat het punt 3 van deze nota, waarnaar in de motivering van de afwijking wordt verwezen, stelt wat volgt :

"3. OPTIES VAN HET GEMEENTEBESTUUR

Het bedrijf De Witte Lietaer heeft midden jaren tachtig een aanvraag bij het stadsbestuur van Menen ingediend voor het bouwen van een nieuwe ververij. Het gebouw werd gesitueerd tussen de Leiestraat en de "dode" arm van de Leie, in het woongebied volgens het gewestplan.

Op 15.10.1986 heeft het bedrijf de bouwvergunning van het stadsbestuur verkregen. Op de bouwaanvraag werd eveneens positief gereageerd door alle bevoegde besturen van AROHM (toen AROL).

Op 08.10.1990 heeft het bedrijf een exploitatievergunning bekomen voor de activiteiten van de nieuwe ververij.

Naar aanleiding van een klacht van omwonenden heeft de Raad van State op 05.05.1994 de oorspronkelijke bouwvergunning onrechtmatig verklaard en als dusdanig vernietigd.

Achteraf heeft het bedrijf wel een bouw- en exploitatievergunning verkregen voor de realisatie van een zuiveringsstation voor het afvalwater van de ververij (10.07.1992 - 01.09.2011). Deze installatie is gelegen tussen het gebouw van de ververij en de Leie en maakt gedeeltelijk gebruik van het water-reservoir - de 'dode' rivierarm.

Via het bpa wenst het gemeentebestuur nu aan alle noden van de verschillende partijen tegemoet (te) komen door een aantal opties voorop te stellen.

- een juridische oplossing voor de bestaande situatie te vinden.

- deze situatie te regulariseren om het bestaan van dit deel van het bedrijf te bevestigen.

- aan het bedrijf een aantal maatregelen op te leggen i.v.m. de buffering t.o.v. de aanpalende zones.

- een aantal stedenbouwkundige randvoorwaarden vast te leggen i.v.m. de versterking van het woonkarakter in de omliggende straten en i.v.m. de verbetering van de kwaliteit van het openbaar domein";

dat deze toelichtingsnota voorts vermeldt :

"4. BELANGRIJKSTE KNELPUNTEN EN VOORSTELLEN ZONERING

Het hoofdmotief voor het opmaken van het bpa is het hogergenoemd probleem van de door de Raad van State geschorste bouwvergunning. Deze schorsing brengt het stadsbestuur en tevens het bedrijf in de moeilijke situatie die ze wensen bij middel van dit bpa recht te trekken. Voor het wegwerken van de knelpunten die aanleiding geweest zijn voor de klachten van de omwonenden werden in het bpa verschillende maatregelen voorgesteld";

Overwegende dat voornoemde motiveringen op het eerste gezicht geen gegevens bevatten die kunnen aantonen dat er zich in het betrokken bestemmingsgebied wijzigingen hebben voorgedaan die erop wijzen dat de bestemming woongebied van het gewestplan in dat gebieds-deel niet of niet meer verwezenlijkt kan worden; dat integendeel uit de gegevens van de zaak, meer bepaald uit de bij het voorontwerp van het bestreden bijzonder plan van aanleg gevoegde toelichtingsnota blijkt dat het wijzigen door het bestreden bijzonder plan van aanleg van de bestemming "woongebied" van het gewestplan in "zone voor industriële activiteiten - productie" tot doel heeft, na vernietiging van de bouwvergunning voor

de betrokken ververij wegens onverenigbaarheid met de bestemming "woongebied" van het gewestplan, de "situatie te regulariseren om het bestaan van dit deel van het bedrijf te bevestigen"; dat de aanwezigheid van de litigieuze ververij in het betrokken gebied dan ook op het eerste gezicht niet als een wettig motief kan worden beschouwd; dat het bestreden nieuwe bestemmingsvoorschrift van het bijzonder plan van aanleg zijn grondslag lijkt te vinden in het feit dat de tweede verwerende partij, om redenen die geen verband houden met de ruimtelijke ordening, de vestiging van het ter plaatse reeds opgerichte bedrijf wenst te handhaven; dat hiermede op het eerste gezicht niet lijkt te zijn aangetoond dat de door het gewestplan vastgestelde bestemming woongebied "achterhaald" is in de zin zoals bedoeld door artikel 14, derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, om desnoods van de voorschriften van het gewestplan te kunnen afwijken; dat het onderdeel van het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde betreft, verzoekers, samengevat, laten gelden dat zij wonen in de onmiddellijke nabijheid van het betrokken gebied, dat zij in hun concrete woonsituatie dag en nacht hinder ondervinden van het bedrijf, naast de visuele hinder door de aanwezigheid van een kolossale ververij op minder dan 50 m, dat het bestreden bijzonder plan van aanleg in feite de ververij van 8000 m² regulariseert, waardoor zij hun "kijkvenster" op de Leie verliezen, terwijl dit gebied, gelet op de verstedelijking aan de zuid- en westkant, in feite het enige uitzicht bood op de wijdere omgeving, dat de omzetting van woongebied en natuurgebied in industriegebied hun woonomgeving verslechtert, dat het bijzonder plan van aanleg tal van in hunnen opzichte nadelige feitelijke en rechtsgevolgen inhoudt, met name verkeershinder, geluidshinder,

uitwasemingen van ca. 10 schouwen, en het blokkerend effect van een onoverzichtelijke muur van een lang gebouw op het vroegere weiland en de Leievallei, dat het voorschrift voor de "zone voor industriële activiteit - productie" veel nadeliger is dan de gewestplanbestemming "woongebied", aangezien enkel activiteiten met abnormale hinder worden uitgesloten, zodat de meest uiteenlopende schadelijke activiteiten mogelijk zijn zolang de hinder niet abnormaal is, dat er een bijkomende parkeermogelijkheid is voorzien voor 80 wagens, dat de zone voor groenscherm deze essentiële exploitatiehinder noch de visuele hinder van een 10 m hoog gebouw wegneemt, te meer daar geen volledige beplanting wordt voorgeschreven, dat er een ernstig nadeel is inzake rechtsonzekerheid aangezien niet langer verwezen zal worden naar de gebruikelijke begrippen uit het koninklijk besluit van 28 december 1972 maar naar vage begrippen als "abnormale hinder"; dat verzoekers voorts betogen dat het bestreden bijzonder plan van aanleg verder verhaal tegen de ververij onmogelijk maakt, aangezien het een regularisatievergunning mogelijk maakt van een gebouw waarvan de bouwvergunning ingevolge het vernietigingsarrest voor onwettig en onbestaande moet worden gehouden, dat zij aldus gedwongen worden tot een procedureslag om het tijt nog te doen keren, en dat, zodra de regularisatiebouwvergunning is verleend, ook de milieuvergunning, die nu geschorst is door de vernietiging van de bouwvergunning, zal herleven, dat deze nadelen ook moeilijk te herstellen zijn aangezien het bijzonder plan van aanleg redelijkerwijze zal zijn uitgevoerd en een vernietigingsarrest de intussen geleden ernstige en persoonlijke nadelen van hinder, derving van woonklimaat en rechtsonzekerheid niet met terugwerkende kracht en in natura kan goedmaken, terwijl het wegwerken van allerlei beslissingen die op het bijzonder plan van aanleg steunen aanzienlijke financiële en materiële inspanningen zullen vergen naast allerlei andere slopende zorgen en acties;

Overwegende dat verzoekers' uiteenzetting voldoende concrete gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de omstandigheid dat inmiddels voor de betrokken ververij op 9 november 1998 een regularisatiebouwvergunning werd verleend hieraan geen afbreuk doet; dat het bestreden bijzonder plan van aanleg immers de mogelijkheid van nieuwe vergunningen onverkort laat; dat het derhalve irrelevant is te weten of het door verzoekers tegen voornoemde regularisatiebouwvergunning ingesteld beroep tot nietigverklaring al dan niet tijdig is ingesteld; dat het nadeel ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. TEXTILES DE WITTE LIETAER in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 8 juli 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij het bijzonder plan van aanleg nr. 15 "Leiestraat (Lauwe)" genaamd, van de gemeente Menen, wordt goedgekeurd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig juli 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.